

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν συγγραμμάκι, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ημών υπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Εσωτερικού δραχ. 7.— Εξωτερικού φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰι άρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προκληρωτέαι δε' ἐν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λ. π. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.13
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὅδοσ Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

περίοδος Β' — τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἰανουαρίου 1902

Ἔτος 24^{ον} — Ἀριθ. 3

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΝ

— Πῶς, Εἰρήνη; μὴ ἔβαλες τὸν Λίμποπον εἰς τὴν Ἰταλίαν;
— Δὲν εἶνε δυνατὸν, Μίς!
— Μπᾶ! ζύτταξ...

Ἡ Εἰρήνη ἔσκυφεν ἐπάνω εἰς τὸ φρικῶδες ὄρνιθοσκάλισμα, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου εἶχε φιλοτεχνήσῃ καὶ ἐπιγράψῃ: Χάριτες τῆς Ἰταλίας.

Εἰς μάτην θάναζήτῃ κανεὶς εἰς αὐτὸ τὴν ἰμοιότητα, ἣ ὅποια ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου καὶ ἐνὸς μεγάλου ὑποδήματος. Ἡ Ἰταλία τῆς Εἰρήνης ὠμοίαιε μᾶλλον μὲ μακρουλὴν φιάλην, φουσκωμένην εἰς τὸν λαίμονα καὶ αὐλακωμένην ἀπὸ ἀκανονιστοῦ γραμμῶν, αἱ ὅποιαί περὶ στᾶνον τοὺς ποταμούς.

Ἡ μίς Φλώρου, ἡ ἀγγλὶς παιδαγωγός, σημαδεύουσα μὲ τὸ δάκτυλον ἕνα τῶν ποταμῶν τούτων, δὲν φαίνεται διόλου εὐχαριστημένη. Μία λέξις ἐκτείνεται ἀπὸ τὰς πηγὰς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ: Λίμποπος.

— Ὁ Λίμποπος εἰς τὴν Ἰταλίαν! πολὺ πράγμα!.. ἐπαναλαμβάνει ἡ μίς.

Ἡ δεσποινὶς Εἰρήνη, κοράσιον ἑνδεκα περίπου χρόνων, μὲ ὄρος πολὺ τολμηρὸν, δὲν αἰσθάνεται καμμίαν ἀμηχανίαν καὶ ἀπαντᾷ ἡσυχῶς:

— Περίστρον... θὰ ἔκαμα λόθος... Μὴ ἐπιτέλους, ποῦ θὰ τον βάλω. ἄλλη φορά αὐτὸν τὸν δυστυχῆ Λίμποπον, ἀφ' οὗ μού τον ἐξορίζετε ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν... Ἄ! τώρα τὸ θυμήθηκα! εἰς τὴν Ἀφρικήν!..

— Ἀκριβῶς. Δὲν εἶσαι ὁμως καθόλου δικαιολογημένη ποῦ δὲν το ἐνθυμήθης ἐνωρίτερα... Πόσας φορές ὁ μπαμπᾶς σου δὲν σου ὠμίλησε περὶ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος τόσο συχνὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐπιστολάς τῆς θείας σου Ρίσιαι...

Ἡ Εἰρηνοῦλα ἀνεκρίθησεν.

— Ἄ, ἀλήθεια!.. Ἀκόμη καὶ χθές...

Ἡ εἰσδοὸς τοῦ πατρὸς τῆς διέκοψε τὴν Εἰρηνοῦλαν.

— Ἐχω νέα! ἀνέκραξε φαιδρῶς ὁ κύριος Λακῶς, κινῶν ἕνα φάκελλον.

— Ἀπὸ ποῖον εἶνε τὸ γράμμα; ἀπὸ ποῖον, μπαμπᾶ;...

— Ἀπὸ τὴν Οὐλὴν Ρίσιαι.

Ἡ Εἰρήνη ἔστρεψε τὸ γελαστὸν τῆς πρόσωπον πρὸς τὴν Ἀγγλίδαν.

— Καὶ εἶτι ἐλέγαμεν διὰ τὸν Λίμποπον! εἶπε.

πότε ἀποφασίζομεν χωρὶς τὴν γνώμην τῆς Μίς;

Ἡ Ἀγγλὶς ἠκολούθησεν.

Ἡξερκνέ καλά ὅτι τὰ σχέδια τοῦ κ. Λακῶς ἦσαν πάντοτε εὐχάριστα σχέδια.

Ἄλλα τί περιείχεν ἀρὰ γὰρ ἡ ἐπιστολὴ ἐκαίνῃ, πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς ὁποίας ὁ κ. Λακῶς προσκάλει τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν παιδαγωγὸν τῆς;... Τοῦτο-εὐαλλογίζοντο καὶ αἱ δύο.

Ὅπως εἶπεν ὁ οἰκογενειάρχης, τίποτε δὲν ἀπεφασίζετο εἰς τὴν οἰκογένειαν χωρὶς

*Ἐ, πῶς θὰ σας ἐφαίνετο ἕνα ταξίδι ὡς τὸ Τρανσβαλ... (Σελ. 18, στήλ. 6.)

— Ἐλα λοιπὸν Εἰρηνοῦλα... ὑπέλαβεν ὁ κ. Λακῶς ἔχων νὰ σου ἐμιλήσω σοβαρὰ.

Ἐν ᾧ τὸ κοράσιον τὸν ἠκολούθει μ' ἐκπλήξιν, ἐκείνος ἐστράφη πρὸς τὴν Ἀγγλίδαν, ἣ ἑποία ἔμεινεν ἀκίνητη εἰς τὴν καρέκλαν τῆς.

— Ἐλάτε καὶ σεῖς, Μίς Φλώρου! Πρόκειται περὶ ἑνὸς σχεδίου. Καὶ ἀπὸ

τὴν γνώμην τῆς Μίς Φλώρου. Ἐπὶ ἑπτὰ ἤδη ἔτη, ἀφότου ἡ μητέρα των εἶχεν ἀποθάνῃ, ὁ Γαὺ καὶ ἡ Εἰρήνη Λακῶς τὴν ἀνεπλήρωσαν σχεδὸν διὰ τῆς ἀγαθῆς Ἀγγλίδος, τῆς ὁποίας ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἦτο παραδειγματικὴ. Καὶ ὁμως ἡ πονηρὰ Εἰρηνοῦλα δὲν ἦτο πάντοτε εὐπειθῆς καὶ συχνὰ ἐπροξενούσε λύπας εἰς τὴν παιδαγωγὸν τῆς, ἣ ὅποια

τους δυστυχείς γαιδάρους, που θα του παραθέτουν. Τι τα θέλετε! η λαιμαργία είναι ολεθριώτατο πράγμα και διαλέοντας και δι' ανθρώπους, — και δια βασίλεις και δια κοινοὺς θνητούς!..

Σας ἀσπάζομαι, ΦΑΙΔΡΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Α. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

Βραβευθείς εις τὸν ὅσον Διαγωνισμόν πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος (Ἡ δὲ διήγησιν, τοῦ 1901, σελ. 361 καὶ 369.)

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια).

Τὸ ἀμάξιον ἐχρησίμευε μόνον πρὸς μεταφορὰν τοῦ πορτογάλου Οὐρδαξ, τοῦ Κάμη καὶ τῶν δύο συντρόφων των, διότι αἱ ἀποσκευαὶ καὶ τὸ φορτίον τοῦ ἐλεφαντόδοντος μετέφεροντο ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κερβανίου, — πενήτην ἄνδρα, ὡς ἐπιτοπλεῖστον μαύρων τοῦ Καμερόν. Σταματήσαντες καὶ αὐτοί, εἶχεν ἀποθέσει κατὰ γῆς τους βαρεῖς χαυλιόδοντας καὶ τὰ κιβώτια, τὰ ὅποια ἐξησφάλιζαν τὴν καθημερινὴν διατροφήν, ἐκτός τοῦ θηράματος, τὸ ὅποιον παρέιχον ἀφθονοὺν τὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ Οὐμπάκη.

Οἱ μαῦροι οὗτοι εἶνε ἀχοφάροι ἐξ ἐπαγγέλματος, πληρόνεται δὲ διὰ τὴν ἐργασίαν των πολὺ ἀκριθὰ, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐπιτρέπουν τὰ κέρδη των γονίμων ἐκείνων ἐπιχειρήσεων. Περιπατοῦν αἰωνίως. Εἰμποροῦμεν μάλιστα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ποτὲ «δὲν κάθονται εἰς τ' αὐγά των» διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἔκφρασιν, διὰ τῆς ὁποίας χαρακτηρίζονται ἐκεῖ οἱ καθιστικοί, οἱ μόνιμοὶ ἰθαγενεῖς. Συνει-

θισμένοι νὰ χροφοροῦν ἀπὸ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας, θὰ ἐξασκήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐφ' ὅσον χρόνον τοῖς ἐπιτρέπουν οἱ πόδες των. Καὶ ὅμως τὸ ἐπάγγελμα εἶνε τραχὺ, ἐξασκούμενον εἰς τοιοῦτον κλίμα. Φορτωμένοι τους βαρεῖς χαυλιόδοντας ἢ τὰ ἐπίσης βαρῆα κιβώτια των τροφίμων, καμπτόμενοι ὑπὸ τὸ δυσβάστακτον φορτίον, γυμνοὶ σχεδὸν καθ' ὅλον τὸ σῶμα, καταπληγνόμενοι ἀπὸ τὰς ἀκάνθας τοῦ δρόμου καὶ αἰμάσσοντες, περιπατοῦν οὕτω ἀπὸ τὴν χαραυγὴν μέχρι τῆς ἐνδεκατῆς πρωῒνης ὥρας, καὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν πορείαν ἕως τὸ βράδυ, ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ μεγάλη ζέση τῆς μεσημβρίας. Ἀλλὰ τὸ συμφέρον των ἐμπόρων ὑπαγορεύει νὰ τους πληρώνουν καλὰ, καὶ τους πληρώνουν καλὰ νὰ τους τρέφουν ἐπαρκῶς, καὶ τους τρέφουν ἐπαρκῶς νὰ μὴ τους φορτώσουν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις των, καὶ δὲν τους παραφορτώνουν. Μεγάλοι εἶνε οἱ κίνδυνοι των κυνηγιῶν τούτων τοῦ ἐλέφαντος, καὶ ἀκόμη μεγαλύτεροί εἶναι τὴν τύχην, νὰ συναντήσουν λέοντας ἢ πάνθηρας διὰ τοῦτο ὁ ἀρχηγὸς πρέπει νὰ εἰμπορεῖ νὰ βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων του. Ἐκτὸς τούτου, ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ συγκομιδὴ τοῦ πολυτίμου ὀλικοῦ, τὸ κερβάνιον πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ αἰσίως καὶ ταχέως εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς ἀκτῆς. Τὸ συμφέρον του λοιπὸν εἶνε νὰ μὴ ἀναγκασθῇ νὰ σταματήσῃ καθ' ὅδον, οὔτε ἀπὸ ὑπερβολικὴν κόπρῃσιν οὔτε ἀπὸ ἀσθένειαν των ἀνδρῶν (καὶ μεταξὺ των ἄλλων ἀσθενειῶν, ἡ εὐλογία, ἡ ὁποία κόμνει ἐδῶ θραῦσιν, εἶνε ἡ μᾶλλον ἐπίφοβος διὰ τὸ κερβάνιον).

Ἀκολουθῶν τὰς ἀρχὰς ταύτας, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθη ὑπὸ ματρὸς πειρας, ὁ πορτογάλος Οὐρδαξ ἐφρόντιζε πολὺ διὰ τους ἀνθρώπους του, καὶ χάρις εἰς τὰς φροντίδας ταύτας, ἔφερε πάντοτε εἰς αἴσιον πέρας τὰς ἀνά τὴν Κεντρώου Ἀφρικὴν ἐπιχειρήσεις του. Ἐκ τούτων ἦτο καὶ ἡ τελευταία αὕτη, ἡ ὁποία ἀπέφερε σημαντικὸν φορτίον ἐλεφαντόδοντος καλλιῆτης ποιότητος, ἀπὸ τὰς χώρας τὰς πέραν τοῦ Βαχαρ-ἔλ-Ἀβιάδ, σχεδὸν ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ Δάρφουρ.

Ὑπὸ τὴν σκιάν των μεγαλοπρεπῶν ταμαρινοδρέων διωργανίσθη ὁ καταυλισμὸς τοῦ κερβανίου, καὶ ὅταν ὁ Τζῶν Κόρτ, — ἀφ' οὗ οἱ ἀχοφάροι ἤρχισαν νὰ νοήθουν τὰ κιβώτια των τροφίμων, — ἠρώτησε τὸν πορτογάλον, ἰδοὺ τί ἀπάντησεν ἔλαβεν εἰς ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν ὁ Οὐρδαξ ὠμίλει εὐχερῶς :

— Νομίζω, κύριε Κόρτ, ὅτι τὸ μέρος εἶνε καταλληλότερον διὰ στάθμευσιν, καὶ ἡ τράπεζα των ζῶων μας εἶνε ἐτοίμη.

— Πραγματικῶς, τὸ χόρτον εἶνε πικρὸν καὶ ὠραῖον, ἀπεκρίθη ὁ Τζῶν Κόρτ.

— Καὶ ἡμεῖς ἀκόμη θὰ το ἐτρώγαμεν πολὺ εὐχαρίστως, προσέθεσεν ὁ Μᾶξ

Οὐμπέρ, ἂν εἶχαμεν τὸν ὀργανισμόν των μυρηκαστικῶν, καὶ τρεῖς στομάχους διὰ νὰ το χωνεύσωμεν!

— Νὰ σου πᾶ τὴν ἀγία ἀλήθεια, ὑπέλαβεν ὁ Τζῶν Κόρτ, ἐγὼ προτιμῶ μίαν μπριζόλαν ἀπὸ ἀντιλόπην, μὲ μίαν γαλέτταν ἀπὸ αὐτὰς που ἔχομεν μαζί μας, καὶ μ' ἓνα ποτήρι μαδέρας τοῦ Ἀκρωτηρίου.

— Τὴν ὁποίαν θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ἀνακατεύσῃ μὲ μερικὰς σταγόνας ἀπὸ τὸ δ' αὐγὲς ἐκεῖνο ρῖον, τὸ ὅποιον διασχίζει τὴν πεδιάδα, παρετήρησεν ὁ Πορτογάλος.

Καὶ ἐδείξεν ἐν παραποτάμιον, — τοῦ Οὐμπάκη ἀναμφιδόλως, — τὰ διαυγῆ ὕδατα τοῦ ὁποίου ἐκυλίντο εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιόμετρον, πρὸς δυσμὰς τοῦ γηλέφου.

Αἱ πρόβειομασθαί, συνεπληρώθησαν τάχιστα. Οἱ χαυλιόδοντες ἀπετέθησαν εἰς σωροὺς πλησίον τοῦ ἀμαξίου. Οἱ βόες περιεφέροντο περὶ τῶν δένδρων. Πυραὶ ἀνήφθησαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ ξηρὰ ξύλα. Ὁ ὀδηγὸς ἔλαμε τὴν συνήθη ἐπιθεώρησιν καὶ ἐβεβαίωθη ὅτι οἱ διάφοροι ὄμιλοι οὐδενὸς ἐστεροῦντο. Τὸ κρέας τῆς ἀντιλόπης, παστὴν ἢ νωπὸν, ἦτο ἀφθονόν ἄλλως τε οἱ κυνηγοὶ ἠμποροῦσαν εὐκόλως νὰ προμηθεύσουν καὶ ἄλλο. Ὁ ἀρ' ἐπληρώθη ἀπὸ τὴν κνίσσαν των φηνομένων κρεάτων, καὶ μετ' ὀλίγον ὄλοι ἐπέδειξαν ἔρεξιν φεβερὰν, τὴν ὁποίαν ἐδικαιολόγει ἡ πολὺωρος ὀδοιπορία.

Ἐνοεῖται, ὅτι τὰ ὄπλα καὶ τὰ πολεμοφόδια εἶχαν ἀφεθῆ εἰς τὸ ἀμάξιον, — μερικὰ κιβώτια φυσιγγίων, τυφέκια κυνηγετικά, καραμβίνα, ρεβόλβερ, λαμπρά ἔπλα νεωτάτης κατασκευῆς, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Οὐρδαξ, τοῦ Κάμη, τοῦ Τζῶν Κόρτ καὶ τοῦ Μᾶξ Οὐμπέρ, ἐν περιπτώσει ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως.

Τὸ γεῦμα θὰ ἐτελείονε μετὰ μίαν ὥραν. Κατόπι, κατευαζόμενον τοῦ ἀπομάχου, θὰ ἐπλάγιαζαν, καὶ τὸ κουρασμένον κερβάνιον δὲν θὰ ἐβράδυε νὰ παραδοθῆ εἰς ὑπνον βαθύν.

Ὅπως δὴ ποτε, ὁ ὀδηγὸς ἐφρόντισε νὰ το ἀναθάσῃ εἰς τὴν φύλαξιν μερικῶν ἐκ των ἀνθρώπων του, οἱ ὅποιοι θὰ ἠγρύπνουν ἐκ περιτροπῆς, δύο ὥρας ἕκαστος. Εἰς τὰς ἐρήμους αὐτὰς χώρας πρέπει πάντοτε νὰ προφυλάσσεται κανεὶς κατὰ των κακοποιῶν, εἴτε διπλόων εἴτε τετραπόδων. Διὰ τοῦτο ὁ Οὐρδαξ οὐδέποτε παρέλειπε νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀνογκαῖα μέτρα. Πεντηχοντούτης, δυνατὸς ἀκόμη, ἐμπειρὸς περὶ τὸ ἔργον του, ὁ πορτογάλος ἦτο θαυμαστῆς ἀντοχῆς ἄνθρωπος. Ὅμοίως καὶ ὁ Κάμη, τριάνταπέντε ἐτῶν, εὐρωστός, εὐκίνητος, δεξιός, ψυχραίμος καὶ θαρραλέος, παρέιχε πᾶσαν ἐγγύησιν διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν ὀδηγίαν ἐνὸς ἀφρικανικοῦ κερβανίου.

Παρὰ τὴν ρίζαν ἐνὸς ταμαρινοδέν-

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

B.

Πρῶτα-πρῶτα ὁ Φασουλάκης ἐβγαλεν ἀπὸ τὸν σταυλὸν του — δηλαδὴ ἀπὸ τὴν σοφίταν, ὅπου συνήθως τὸ ἐφύλαγε, — τὸ ἀλογάκι του μὲ τὰ καρούλια.

Ὡς τώρα, τὸ ἀλογάκι αὐτὸ ὠνομάζετο Ψαρῆς. Ὁ Φασουλάκης ὅμως τὸ βαπτίζει « Ἀχαμνώων ». Ἐτοῖ ὠνομάζετο τὸ ἀλογον τοῦ ἑξακουστοῦ Δὸν Κιχώτη, καὶ ὁ Φασουλάκης νομίζει ὅτι εἶνε πολὺ εὐμορφον ὄνομα.

Ὁ Δὸν Κιχώτης εἶχεν ἓνα σύντροφον, ἓνα ἀκόλουθον, ἓνα ὑπηρετήν, ἓνα ἵπποκόμον, καθὼς τον ἔλεγε.

Ὁ ἵπποκόμος αὐτός, (σύντροφος, ἀκόλουθος, ὑπηρετής, ὅπως θέλετε,) ἦτο γείτονάς του καὶ ὠνομάζετο Σάντος Πάνθας.

Ὁ Φασουλάκης λοιπὸν ἐρωτᾷ τὸν γείτονα του Περικλέτον ἂν θέλῃ νὰ γίνῃ ἵπποκόμος του καὶ νὰ ὀνομασθῆ Σάντος.

Ὁ Περικλέτος ἐνθουσιάζεται καὶ δέχεται.

Καὶ τί καλὴ σύμπτωσις! Ἡ Ἄννα, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Περικλέτου, ἔχει μίαν νουῶν πλουσίαν· καὶ τὴν πρωτοχρονιάν, ἡ νουῶν αὕτη τῆς ἐχάρισεν ἓνα εὐμορφον ἄσπρο γαῖδουράκι μὲ καρούλια καὶ μὲ κόκκινη στολὴ. Τὸ γαῖδουράκι εἶνε φορτωμένο μὲ δύο καλάθια γεμάτα ἀπὸ ὠραίους καρπούς καὶ γλυκίσματα. Ὁ Σάντος ὅμως (δηλαδὴ ὁ Περικλέτος) ὁ ὅποιος εἶνε λιγάκι λαιμαργός, (αὐτὸ σὰς το λέγω μεταξὺ μας,) γεμίζει ἀκόμη

δρου, οἱ δύο φίλοι καὶ ὁ πορτογάλος ἐκάθησαν διὰ τὸ γεῦμα, τὸ ὅποιον τοῖς ἔφερον ὁ Λάγκας, ἀφ' οὗ ἠτόιμάσθη ἀπὸ ἓνα ἰθαγενῆ, εἰς τὸν ὅποιον εἶχον ἀνατεθῆ τὰ μαγειρικὰ καθήκοντα.

Διαρκούντος τοῦ γεύματος τούτου, αἱ γλῶσσαι δὲν εἰργάσθησαν ὀλιγώτερον των σταγόνων. Ὅταν τρώγῃ κανεὶς, εἰμπορεῖ καὶ νὰ ὀμιλῇ, ἀρκεῖ νὰ μὴ βιάζεται. . . . Περὶ τίνας ὠμίλησαν; Περὶ των διαφόρων περιστατικῶν τῆς μέχρι τοῦδε πορείας; Διόλου. Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἠμποροῦσαν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ μέλλον, τοὺς ἐνδιέφερον περισσότερο. Εἶχαν ἀκόμη δρόμον πολὺν, ἕως νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς Λιμπρεβίλλης. Ἐπρεπε νὰ διανύσουν χίλια ἑξακόσια χιλιόμετρα, καὶ τοῦτο θάπῃται πορεῖαν πέντε ἢ ἕξ ἀκόμη ἑβδομάδων. Καὶ κατὰ τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ ταξιδίου, ποῖος ξέυρει τί θὰ τους συνέβαινεν; Αὐτὸ ἔλεγε καὶ ὁ Τζῶν Κόρτ πρὸς τὸν σύντροφόν του, ὁ ὅποιος ἔζητει κατὶ ἐκτακτον, κατὶ ἐκπληκτικόν. . . .

Μέχρι τοῦ ἀποφινεοῦ σταθμοῦ, ἀπὸ των συνόρων τοῦ Δάρφουρ, τὸ κερβάνιον ἐπέστρεφε πρὸς τὸν Οὐμπάκη, ἀφ' οὗ διήλθε τὰ περάματα τοῦ ποταμοῦ Ἀουκαδεβὲ καὶ των πολυαριθμῶν παραποταμιῶν του. Τὴν ἐσπέραν ταύτην εἶχε σταθμεύσῃ σχεδὸν ἐπὶ τοῦ σημείου, ὅπου διασταυροῦνται ὁ εἰκοστός μεσημβρινὸς μὲ τὸν ἑγδοσὸν παράλληλον.

— Καὶ τώρα, εἶπεν ὁ Οὐρδαξ, θὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ;

— Βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ Τζῶν Κόρτ, καὶ τόσῳ μᾶλλον· καθ' ὅσον, ἂν δὲν με ἀπατᾷ ἡ ἄρασις, ὁ νότιος ὄριζων φράσσεται ἀπὸ ἓνα δάσος, τοῦ ὁποίου δὲν φαίνεται ἡ ἄκρα οὔτε πρὸς ἀνατολὰς οὔτε πρὸς δυσμὰς.

— Ναι. . . ἀπέραντον! ὑπέλαβεν ὁ πορτογάλος. Ἄν ἤμαθα ὑποχρεωμένοι νὰ το περικάμψωμεν ἐξ ἀνατολῶν, θὰ παρήρχοντο μῆνες ὀλοκληροί, χωρὶς νὰ το ἀφίσωμεν ὀπίσω μας.

— Ἐν ᾧ ἐκ δυσμῶν;

— Ἐκ δυσμῶν, ἀπεκρίθη ὁ Οὐρδαξ, χωρὶς νὰ παρατείνωμεν τὸν δρόμον οὔτε νὰ πομακρυνθῶμεν πολὺ ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ δάσους, θὰ συναντήσωμεν τὸν Οὐμπάκην εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ζόγγου.

— Μήπως, ἂν διασχίζαμεν αὐτὸ τὸ δάσος, τὸ τὰξείδιον θὰ ἐσυντομεύετο; ἠρώτησεν ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ.

— Ναι. . . κατὰ δεκαπέντε ἡμέρας τουλάχιστον.

— Τότε λοιπὸν διατί δὲν διασχίζομεν τὸ δάσος;

— Διότι εἶνε ἀδιαπέραστον.

— Ὡ, ἀδιαπέραστον! ὑπέλαβεν ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ, κινῶν τὴν κεφαλὴν μὲ δ' ὀφθαλμοῦς.

(Ἔπειτα συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ματά των ἄν. θέλουν.)—ἡ Ονειροπόλος Ψυχὴ μετὰ τὴν Νεράϊδαν τῶν Σπεσιῶν, *Κωλοπούλα* καὶ ἄλλοι. Ἄθος τοῦ Ζαπτιέου.—δ. Δαφροστεφῆς *Ναυαρχοῦ* μετὰ τὴν *Αἰψά* τῆς Κερκύρας, *Σιωπηλὴν Νόκτα* καὶ *Ἀνοήμιαν Βραδυά*.—δ. Πατριεὸς Παράν μετὰ τὴν *Περσικὴν Ταξείδιον*, *Ονειροπόλον Ψυχῆ* καὶ *Κρητικὸν Κάστανον* (μετὰ τὰ ὄνειρά τ' αὐτῶν).—τὸ *Λευκὸν Κόρινθον* μετὰ τὴν *Φιλόμοσον Νεάνιδα*, *Ναυτοπαίδα* καὶ *Ζιζάνιον τοῦ Σχολείου*.—δ. *Ναυτοκόρος* μετὰ τὴν *Φθινοποριτὴν Νόκτα*, *Ἀλλοπρόσαλλον* καὶ *Ἀθόνα* τῆς Ἀνοήσεως.—ἡ *Ἀμυρακίτις Ἀδρα* μετὰ τὴν *Παμπόνηρον Κατεργάρον*. Ἄθος τοῦ Μαίτου καὶ Τσοῦχτρα.—ἡ *Μέλλουσα Καλόγηρα* μετὰ τὸν *Μακαμένον Φύλλον* (διὰ τὴν γυναικῶν) *Κορινθιακὸν Κῆμα* καὶ *Τραγιδάκον*.—δ. *Ἰωλὸς Διάβολος* μετὰ τὴν *Ἐρυθρὰν Καμυλίαν*, *Ζουλέικαν* καὶ *Ζοφερόν Νέφος*.—ἡ *Τσοῦχτρα* μετὰ τὸν *Ἐπερηφάνον Δέοντα* καὶ *Ἐπερηφάνον Ἑλλήνιδα*.—ἡ *Τοῦγγαρέλλα* μετὰ τὴν *Τραγιδάκον*. Ἄι-*Ἄαψ* τῶν Πατριῶν καὶ *Κεντρῶν*.—τὸ *Κρητικὸν Κάστανον* μετὰ τὴν *Κυκλαμιά*, *Ἐδοσιον Ἄθος* καὶ *Ἰτέαν* (ἄν. θελόντων μετὰ τὰ ὄνειρά τ' αὐτῶν).—ἡ *Αμαρτλλέ* μετὰ τὸν *Δελαμὸν* (τοῦ ὁποίου ζῆσι καὶ τὸ ὄνειρόν).—δ. *Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου* μετὰ τὸν *Ἀγγελον Ἀυγερινόν*, *Κόρινθον* τῶν Ἄλλων καὶ *Ἐσκιερὴν Ἐσάκην*.—δ. *Μικρὸς Ἄνθρωπος* μετὰ τὸν *Ἐκλήρον Βράχον*, *Ἄστρον τοῦ Ἰγναίου* καὶ *Ἀστέρην* τῆς *Ἀνατολῆς*.—ἡ *Κόρη* τοῦ *Δουναβέως* μετὰ τὸ *Κῆμα τοῦ Δουναβέως* καὶ *Ἀδραν τῆς Κερκύρας*.—ἡ *Γαλλικὴ Ναυαρχία* μετὰ τὸν *Κορινθιακὸν Κῆμα*, *Ἐπερηφάνον Ἑλλήνιδα* καὶ *Ἑλληνικὴν Ψυχῆ*.

Ἄπο ἓνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: Ἄρθρον τῆς Ἐρήμου (εὐχαριστῶν) σήμερον ἐκλέγω ψευδώνυμον τῆς νῆος μετὰ φίλων.) Ἀκτινοβολοῦσαν Σελήνην (μικρὴ Ἰσα-Ἰσα ἡ κάρτα σου ἦτο πολὺ ὠραία· ἐπειτα, δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐυθυμία;) *Μεγαλὴ Συριώτης*, *Πικραμένην Καρδοῦλαν* (ἴδια τὸ πρόβλημα ὑπ' ἀρ. 430 ζῆσι λέθος: πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ὁ εἰς ἦτο ἐνός μηνός καὶ ὁ ἄλλος ἐνός ἐτους: ὅρα τότε ὅρα πότε ὁ πρώτος εἶχε τὸ δωδεκάτονον τῆς ηλικίας τοῦ δευτέρου.) *Μαλιακὸν Κῆλον*, *Κωνσταντῖνον*, *Ἄ Παρικίαν* (ἔστειλα.) *Κυκλιον Ἄσμα* (ἔχει, εἰς τὸ Μωσαϊκὸν τὸ γράμμα θά ὑπάρχη εἰς τὴν λέξιν θῆσι εἶνε γραμμῆν καὶ ὄχι εἰς ἄλλην αὐτῆς πρῶτον.) *Τρομοσθῶνον Ἀστέρι* (ἔλαθα.) *Κωνσταντῖνον* καὶ *Ἀλέξανδρον Μυρωδιῶν* (βιβλια; δευτ.: ἠλπίσατε θά γράψετε καὶ ὀψιότερα ἀρῆματα· ἀλλὰ καὶ ἔτσι, ἡ ἐπιστολή σας μοῦ ἦρθε πολὺ.) *Ἀραχνίταις Τραπεζουνοῦ* (ἡ περὶ τῆς μ' ἔρωτας ἔχει ψευδώνυμον· διατὸ ἔνομόν σας τὸ ἔρωτος μετὰ ἡς μετὰ ἴατα θέλει.) *Ζουλέικαν*, *Ἑλένην Κ. Πράτσινα* (περιττὸ δὲ διότι εἶσαι ἐμπροσθεσις: ἡ προσβῆμα περιττὸν μέχρι τέλους: τοῦ μινός.) *Κωνσταντῖνον* (πολὺ, μὰ πολὺ μοῦ ἄρσεν ἡ ἐπιστολή σου· νὰ μοῦ γράψῃ.) *Ἐδερδέσιον Π. Σάκην* (ἔχει καλῶς εὐχαριστῶν.) *Ὀρέστην Ἀ. Καμπουρίδην* (ἔστειλα.) *Κόρινθον τοῦ Δουναβέως*, *Ἀθῶνα Καρδιαν* (εἰμπρὸς λοιπὸν, ἔγω!) *Ἰωάννην*, *Ἀρ. Ρηγοπούλου* (εὐχαριστῶ πολὺ.) *Κερκραικὴν Νόκτα* (τὴ ἔγινες; μόνον εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνάξεώς σου θά μου γράψῃς;) *Ἐθιγγέλιον Γ. Λατίνου* (καταγάρτου, Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος (ἐννοεῖται δὲ θά λάβωσιν μέρος καὶ εἰς τὸ ἄγγελλον.) *Ξανθομαλλοῦσαν* (EE) διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν· ἐλπίσω θά θά διατηρήσῃς σὺ τὴν ἀλήθειαν αὐτὸ πῖσθημα τῆς ἀγάπης.) *Ἑλληνοδοφῶνον* (τὸ λέθος ἐπιρροῆς.) *Ἄπρον* τοῦ *Αἰγίου*, *Θαλασσίον*, *Συρραφῶν*, *Κόντε Ρασσανάκην* (ἔλαθα, εὐχαριστῶ.) *Ἀνέλιστον Ἄρσεν* (εὐγὴ ἡ δημοσίευσίς τὴν πρότασίν σου, ἀλλὰ σὺ πρῶτον ὀφείλεις νὰ γράψῃς ἐπιστολήν διὰ τὴν ζήτησιν ἀλληλογραφίαν, ὑποτίθεται δὲ σὺ καὶ ἔχεις νὰ πῆς καὶ ὁ ἄλλος θά σου ἀπαντήσῃ.) *Ἰσημερινὸν Ἄστρον*, *Ἄθος* τῆς *Ἀρεθῆς*

(ἔστειλα.) *Χρυσόθεμιδα* (μετὰ τὰς ἐνεργείας σου, ἀποδεικνύσασαι μίαν τὴν θεοσεβῆσαν καὶ πολιτικὴν φιλονομίαν μου· δὲν ἔχω λόγους νὰ σ' εὐχαριστήσω.) *Ἑλλήνην* τῆς *Ἐθρυταίας* (χαίρω ποὺ εἶσαι καλλίτερα, καὶ εὐχομαι τελείαν ἀναρρωσίν.) *Ἐκλήρον Βράχον* (αἱ πρότασεις σου εἰς τὸ προσεχές.) *Ἐσάκην* (Ἄσμα (ἄν. εἶμαι θυμωμένη μετὰ σου; καὶ διατὶ;... ὠραῖον τὸ Π. Πνεῦμα.) *Μικρὸν Ἀνθοδόξον*, *Μικροῦσαν Πατριαν* (βεβλῆς θά λέθῃς μέρος εἰς τὸ ἄγγελλον; λοιπὸν, ἡ Βοσπορούλα;...) *Ἀμυρακὸν Ἀμυρακὸν* (ἐγὼ ἔχω μεγάλας ἐλπίδας εἰς τὴν εὐγνωστία σου.) *Μολὸν Λαβὸν* (δὲν εἶδες τίποτε νὰ προναγγέλλω τοῦ Ἀνανία διὰ τὸ ἔτος 1902, διότι ἡ κύριος αὐτὸς εἶνε ἀκόμη ὑπόδικος καὶ σφηδόνος; νὰ ἰδοῦμεν τί θαποραστῆ ἡ... Ἀποδεκτὴν Κυρικὴν.) *Κωπηλιτῖδα Κόρινθον* (EE) διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν.) *Ἐθῆν* τοῦ *Παρισσοῦ*, *Κυκλαδίτην* (Βεβλῆσον ἔστειλα· φίλησέ μου τὰ δέληρα.) *Ἀνδραγὰν Τσιραγῶτην* (φίλησέ μου καὶ τὴν φιλομόσον ἀδελφούλαν σου.) *Καραμπαρατῖαν* (βεβλῆσάτα θά σου ἀπαντήσω καὶ θά σου εὐχηθῶ καὶ ἐγὼ καὶ εὐτυχίῃ νὰ καὶ ἀπόδοσιν.) *Ἐσπασίαν Μαργαρίταν*, *Ἐσπασίαν Κόρη* (ἐγὼ δὲν σας ληρωθῶ ποτέ.) *ἔστειλα ἔτι ἐζητήσατε*) *Ἰσθμῶν Δ. Φιλιπποπούλου* (ναί, ἐγκαίρως.) *Νεφροσπασίαν* (αἱ πρότασεις σου εἰς τὸ προσεχές.) *Κοῦν*—*κοῦν*—*Κοῦνον*, *Ἀρῆστον Οἰκονόμου*, *Κορινθιακὸν Κῆμα* (ἔχει καλῶς.) *Θαλασσίον Δουλοῦ* (ἄς εἶνε, ἀλλὰ νὰ μὴ κάμῃς πάλιν ἓνα χρόνιον βεβλῆσι, εἰμφορεῖ νὰ μεταχειρισθῆς; Μ. Μυστικὸν τοῦ 1899 αὐτὸ δὲν παλινῶν.) *Δαφροστεφῆ Ναυαρχοῦ* ἀναμῆνος τὴν φωτογραφίαν σου τὸ Ἄ Βραβ. τοῦ ἐθῆσις τοῦ Ἀυγερινόν διὰ τὴν χάριν τῆς ἐπιστολῆς: τὸν καὶ διὰ τὴν εὐφροσύνην, καὶ ἄς μὴν ἦτο ἡ γνώμη τοῦ ἡ ἀληθεστερῶν.) *Δουκισσῶσαν τῶν Σαλωνίων* (μετὰ τὴν συλλυπητικὴν μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ παπποῦ.) *Μίνωσιν*, *Φιλαργῶν Ἑλλήνην* (δὲν πιστεύω νὰ ξεναγηθῆς τόσο.) *Ἰσημερινὸν Ἄστρον* (ἔστειλα: διὰ τὴν γράφειν τόσο βιαστικῶς τὰς τελευταίας γραμμὰς τῆς ἐπιστολῆς σου δὲν κατόρθωσα νὰ τὰς ἀναγνώσω.) *Ἀμυρακίτιδα Ἀδραν* (ἀντασπάλομαι τὴν *Φλόγα* *Θραύβου* αὐτὸ πού λέγεις, θά γίνῃ εἰς τὴν Βίκοσιενταετηρίδα μου, δηλαδὴ τοῦ χρόνου.) *Μενδύκον Κόρινθον* (διὰ τὸ βραβεῖον πρέπει νὰ ἐκλέξῃς τὸν ἐν τῶν τῆς βραχυμῆς, διότι ὁ θεὸς τοῦ παραγγέλλει εἶνε τῶν 2,50· ὁ Ὁδηγὸς τὰ λέγει ὅλα αὐτὰ.) *Συρραφῶν Δουλοῦ* (δὲν ἐληγημῶσθα μετὰ τοῦ στέλλω, ἀλλὰ θ' ἐλάθῃ εἰς τὸ ταχυδρομῶσιον· ἐξαναστεῖλα.) *Κλεονίτην Δ. Δημητριάδου*, *Ἰσημερινὸν Ἀλέοντα*, *Ἀδραν* τοῦ *Πηλίου* (εὐχαριστῶς; ἀλλὰ πρέπει νὰ μου γράψῃ ἡ ἴδια, συμφώνως μετὰ τὸν Ὁδηγόν) τὴν κρίσιν μου περὶ τοῦ διαγνημάτος σου θά ἔβῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Διαγωνισμοῦ.) *Ζωὴν Φιλιπποῦ*, *Ζιζάνιον Σχολείου*, *Μαυρὴν Προσπιδόφρον* (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς καλὰς διαθεσεις, δὲν ἀμφιβάλλω δὲ θά σου ὑπερήρσῃς τὸ πρῶτον φυλλάδιον.) *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου* (σήμερον ἔχρησιμὸν ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου τὴν πληροφῶριαν σου δὲν δημοσίευσω, διότι κλητὴ γῆθρασαν τὰ κοινὰ ψευδώνυμα.) *Ἄσμα Νηοπίδος* (ὡς βλεπέεις, ἡ ἀλληλογραφία μας ἐφέτος εἶνε ἀκόμη ζωηρότερη, διότι πολλοὶ νέοι προστέθησαν διὰ τὸν λόγον ποὺ εἶπα παραπάνω, δὲν δημοσίευσω τὴν πληροφῶριαν σου.) *Κυκλαμιά* (χαίρω ποὺ ἔγινες καλὰ διὰ τὴν βραδυτητα δὲν πειράζει, διότι γνωρίζω τὴν προθυμίαν σου καὶ τὴν ἀγάπην σου· ἐπειτα τὴ βραδυτητα εἶνε αὐτῆ, ἀπ' οὐ ἀνεπέσασαι πρὸ τοῦ νέου ἔτους;) *Π. Γ. Καρδαῶν* (σήμερον ἔχρησιμὸν ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου.) *Ἑλληνικὴν Ψυχῆ*, (αὐτὸ δὲν πειράζει: μὴ το ἀλλὰ τῆς τοῦ εἶνε τόσο ὠραῖον!) *Νεαράν*, *Ἰσημερινὸν*, *Ἀρῆν*, *Μενεξεδάει*, *Φρόνιμον*, *Βιγλιαν* (EE) εὐγὴ, πολὺ εὐμορρὰ καὶ ποιητικὰ καὶ διὰ τὸ βιβλίον τοῦ μ' ἔρωτας, δὲν ἤξυρῶν.) *Περωτὴν Ταξείδιον* καὶ κ.λ. κ.λ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν 14 *Γενουαρίου* ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' ἰσοεῖς δεκταὶ μέχρι τῆς 9 Μαρτίου.
Ὁ χαρακτὴρ τῶν ἰσοεῖων, ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦς ὄντος καὶ γράμματι τῶν ἰσοεῖων τῶν οὐ δημοσίων, πάλαι ἐπὶ τῷ Ἰσημερινῷ εἰς ἀριθμὸν, ἐν ἴσῳ περιεῖται 20 φύλλα καὶ τριῖται γρ. 1

14. Αἰθιόγραφος.
 Πρῶτος μετὰ ἀποστορῶν.
 Εἰς τοὺς ναοὺς ἀκούσθ' τοῦ δευτέρου μου.
 Ἄντωννιμα τὸ τρίτον μου.
 Φατίζε μὲς λαμπρὰς τὸ τέταρτον μου.
 Τὸ σύνολόν μου εἶνε στρατηγός.
 Ἐλλῆν, ἀρχαῖος καὶ γνωστός.
ἔστειλα ὑπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου

15. Συλλαβογράφος.
 Ἄν τρεῖς φθόγγους μουσικῆς Ἀδῆς καὶ σενεῶς συνάξῃς, Ἀμῆς εὐρωπαϊκῆς Ἰνόμα θαποτελέσῃς.
ἔστειλα ὑπὸ Δημητρίου Ν. Φωφασαῖου

16. Μεταγραμματισμός.
 Ὅπως εἶμαι, εἰς τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ νὰ με ζητήσῃς.
 Ἄν ἐν γράμμα μου ἀλλάξῃς, φῶς νὰ εὐρῆς μὴν ἐλπίσῃς.
ἔστειλα ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πάουλου

17. Αἰνιγμα.
 Ἐν μέρος τοῦ ποδῶ, ἀρσενικός, Καὶ πόδις τ' ἐπὶ τὸ ἄστρον, θηλικῶς.
ἔστειλα ὑπὸ Ἀγγ. Κ. Παπαδήμου

18. Πυραμίδες.
 * Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ἄθος.
 * + * = Ἄθος.
 * * + * * = Πηγήν.
 * * * + * * * = Συμφορὸς ἀπτικῶς.
 * * * * + * * * * = Ἀρχιπέλαγος.
ἔστειλα ὑπὸ τῆς Ἰεσοῦσῆς Καρδίας

19. Μωσαϊκόν.
 Ὁ Κάτων καὶ ὁ Νέρον
 Ὁ Νέστορ καὶ ὁ Ἴβρον.
 Ἡ Ἥθῃ καὶ ὁ Ἄδης
 Μαζὶ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης,
 Ὅλοι αὐτοὶ δανείζον εἰς σέ ἀπὸ ἓνα γράμμα
 Καὶ στρατηγὸν ἀρχαῖον μετὰ φέτος ἐν τῷ ἄμα.
ἔστειλα ὑπὸ τοῦ Λαυρακοῦ Πανέτι

20. Σύνθεσις Ἀέθρων.
 Δι' ἁπλοῦς συλλαβαὶ συνευόμενα: καταλήτως, σχηματίζουσι ἀρχαῖον γνωμικόν ἐκ τεσσάρων λέξεων.
 των, με, αρ, των, μα, πο,ς, ερον, χρη, παν, θρα.
ἔστειλα ὑπὸ Δημ. Π. Παν. Πανέτι

21. Ἀετῶν Ἀκροστεφῆς.
 Τὰ μὲν ὀρθῶς τῶν ἐπισημῶν λέξεων ἀποτελοῦν ἓνα μωσαϊκόν, τὰ δὲ δευτέρως ἔρως διείσημον ἐκ τῆς ἰερᾶς ἱστορίας.
 1, Πόλις τῆς Τουρκίας. 2, Μέρος τῆς οἰκίας.
 4, Ἄθος. 5, Μέρος τοῦ λύχου. 6, Τόπος χλοερᾶς. 7, Θεῖον ἔμβλημα.
ἔστειλα ὑπὸ τῆς Μανώσῆς

22. Φωνηεντόλιπον.
 γς-ρ-κ-γς-κ
ἔστειλα ὑπὸ Χαρ. Χαλαδάκη

23. Γρίφος.
 οἶν· εἰς τις ἔλα, δός...
 ἀτρέ· ὅλ
ἔστειλα ὑπὸ τοῦ Κλήμου τῆς Ἀταλίας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
 Εὐχαριστῶς ἐντάλασσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια πάσης πόλεως. Ἀπάντησις ἔμοσος. Constantin N. Constantimides, Alexandrie (Egypte) (B-4)
 Ανελλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πάσης πόλεως. Ἀπάντησις ἀσφαλῆς. Georges J. Lyritis, Alexandrie (Egypte) (B-5)